

ten ved lovændringen fordeler sig således over 3 år: i 1991 14 mio. kr., i 1992 32 mio. kr. og i 1993 50 mio. kr.

Lovforslaget fik sin endelige udformning ved et forlig, der ud over L 184 tillige omfattede L 22 (musik), L 104 (teaterlov) og L 105 (Den Kulturelle Fond og visse bevillinger på ophavsretsområdet). Forliget var indgået mellem regeringspartierne, Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti.

Afstemning:

Lovforslaget vedtaget med 104 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD, KRF og Steenholdt (GrønL)) mod 12 (FP og Hugo Holm (UP)).

L 185

Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven og fotografiloven. (Vederlagsordning for uindspillede bånd).

Af Søren Hansen (S), Qvist Jørgensen (S), Jimmy Stahr (S), Ingerlise Koefoed (SF), Birthe Hansen (SF), og Ebba Strange (SF).

Vedrørende Kulturministeriet.

Fremsat skr 8/2 90	FF	6043
Lovf som fremsat	Till.A	4845
1.beh 9/3 90	FF	7087
Udvalgsberetning 31/5 90	Till.B	2167

Ordførere: (1.beh) Qvist Jørgensen (Søren Hansen) (S), Eva Møller (KF), Ingerlise Koefoed (SF), Helge Sander (V), Pia Dahl (FP), Marianne Jelved (RV), Duetoft (CD) og Lysholm Christensen (KRF).

Efter 1.beh henvist til Kulturudvalget (KUU).

Resumé:

Lovforslaget tilsigtede at indføre et vederlag (afgift) ved køb af uindspillede lyd- og videobånd.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgik, at forslagsstillernes begrundelse for indførelsen af et sådant vederlag var, at uindspillede bånd ofte anvendes af private til at indspille lyd eller billeder fra radio, tv og lånte grammofonplader og bånd. Det var derfor påkrævet at yde en kompensation for de ved denne private indspilning mistede indtægter. Tanken var, at ve-

derlaget skulle oppebæres og fordeles af en fællesorganisation repræsenterende en væsentlig del af danske ophavsmænd, udøvende kunstnere og andre rettighedshavere, herunder fremstillere af grammofonplader samt fotografer. Vederlaget forventedes at blive på ca. 5 kr. for et lydbånd og 20 kr. for et videobånd og skulle fordeles med ca. 2/3 til ophavsmændene og fremstillerne og ca. 1/3 til støtte til formål, der er fælles for ophavsmændene. Omkostningerne til administration af ordningen forventedes at udgøre ca. 2 pct. af indtægterne.

Under 1. behandling af lovforslaget gav kulturministeren udtryk for, at en eventuel afgift på uindspillede bånd burde afvente færdiggørelsen af Ophavsretsudvalgets arbejde, og ministeren kunne derfor ikke gå ind for lovforslaget.

Kulturudvalget afgav den 31. maj 1990 beretning over lovforslaget.

L 186

Forslag til lov om ændring af lov om en børnefamilieydelse.

Af Kofod-Svendsen (KRF), Lysholm Christensen (KRF), Glønborg (KRF) og Inger Stilling Pedersen (KRF).

Vedrørende Skatteministeriet.

Fremsat skr 8/2 90	FF	6044
Lovf som fremsat	Till.A	4859
1.beh 6/3 90	FF	6747

Beh sammen med L 187.

Ordførere: (1.beh) Jytte Andersen (S), Karen Højte Jensen (KF), Bjørn Poulsen (SF), Jane Oksen (FP), Elisabeth Arnold (RV) og Kofod-Svendsen (KRF).

Efter 1.beh henvist til Skatteudvalget (SAU).

Resumé:

Lovforslaget gik ud på at udvide personkredsen, der er berettiget til at modtage børnefamilieydelse.

Ud over de personer, der allerede er omfattet af loven, blev det således foreslået, at børnefamilieydelsen også gives for børn under 18 år af personer, der er udsendt af den danske stat, danske hjælpeorganisationer, danske mis-